

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 31. Seraphinus Cardinalis Cencius fatis functus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

tustate pene collapsam recens etiam Sæc. XVIII.
 erecto sacello S. Birgittæ, mirifice A. C. 1740.
 exornaverat, ac magnifica Porticu rui-
 næ proxima ad pristinam firmitatem re-
 vocata pavementum nimia humiditate
 contabescens salubrius effecerat.

§. XXXI.

*Seraphinus Cardinalis Cencius mor-
 tuus.*

Postremum ex Cardinalibus eodem
 Mense mors intempestiva rapuit Se-
 raphinum Cencium, seu Cincium, ex
 nobili Romanorum genere Patre Fran-
 cisco & Matre Jusina Ripa anno evoluti
 sæculi septuagesimo sexto die trigesima
 prima Maji progenitum. Hic liberali-
 ter educatus bonisque moribus imbu-
 tus Romæ sacratoribus literis ac Juris-
 prudentiæ tam felicem navabat ope-
 ram, ut in eadem Romana Universitate
 utriusque juris Doctor renunciaretur.
 Postea a Clemente XI. Romanæ Curia
 Præsul & utriusque signaturæ Referen-
 darius in Congregatione Fabricæ D. Pe-
 tri suffragium tulit, suaque prudentia
 ac dexteritate haud mediocrem sui no-
 minis celebritatem consecutus est: nec
 minori laude Camera Apostolicæ Pro-
 Auditorem & sub Innocentio XIII. Ro-
 mæ Romanæ Judicem per decem omni-

Sæc. XVIII.

A. C. 1740.

no annos egit: feligebatur quidem
 eodem Papa in Nuntium Apostolicum
 Regni Neapolitani: gravibus tamen
 caussis hanc dignitatem Alemanno
 bati cesserat; demum a Clemente
 S. Pænitentiarie Regens, necnon
 neventanus Archipræsul, & tandem
 cardinalis renuntiabatur, pluribus S. C.
 tibus adscriptus: accepto autem
 Petaso Romam ad suam Ecclesiam
 versus, immota vigilantia ac incre
 integritate cultui divino amplifican
 emendandisque Cleri ac populi
 bus infudavit. Magis tamen exem
 quam legibus, verbisque utebatur:
 quoque in populum comis, aditu
 lis, ac liberalis, & in pauperes vix
 prodigus. Sexto jamjam anno
 Ecclesiam rexerat, cum post Clemen
 tis obitum ad Vaticana comitia Roma
 pergeret, in quibus potior Cardin
 pars sæpius in eum collimabat; ali
 vi oppressus morbo, eoque ad integ
 mensem protracto die vigesima
 Maji sacris rite munitus fuit; enim
 die vigesima tertia Junii remissior
 vomitus cruentus, indeque orta Feb
 adeo ut ex pertinaci suo morbo
 convalescere crederetur, ipsoque
 die suo S. Joannis Baptistæ rem
 perageret; qua absoluta, peractis
 de more precibus sese in lectulum

jecit, sumptoque chocolatæ potu non-
 nihil quiescere cæpit: paulopost tamen,
 nemine id suspicante, decessisse reper-
 tus est. Expleverat ætatis annum sexa-
 gesimum quartum, sepultus in Eccle-
 sia titulari S. Agnetis.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1740.

§. XXXII.

*Diversæ Clementis XII. & Benedicti
 XIV. P.P. Constitutiones.*

Mense Januario, quem Clemens XII.
 Papa hoc anno vitæ suæ postre-
 mum habebat, nonnullas Constitutio-
 nes pro immoto suo pastoralis curæ stu-
 dio edidit, & quidem primo die deci-
 ma quarta Januarii Constitutionem, quæ
 incipit: *In supremo justitiæ folio &c.*
 contra homicidas ad ditiones tam fir-
 mæ terræ, quam Regni Corsicæ & In-
 sulæ Caprariæ extendit. Sequenti au-
 tem die Ludovico XV. Galliarum Regi,
 ejusque Successoribus indulgit, ut ad
 quæcunque beneficia sæcularia & regu-
 laria in Metensi, Tullensi & Virodunensi
 Diæcesibus ac territoriis Lotharingiæ
 & Bari existentia nominare eaque con-
 ferre posset, dummodo ea extra Roma-
 nam Curiam vacent. Tam ampli ta-
 men favoris causam allegat Pontifex,
 quod firmiter speret, fore, ut tam ipse
 Ludovicus, quam Successores Reges Chri-
 stia-